

I N F E R N O .

A R G O M E N T O .

MOSTRA, CHE ESSENDO SPO-
rto in una oscurissima selua, & essendogli
da alcune fere di salire a un colle, fu aiutato
da Virgilio, il quale gli mostrò a vedere le
pene dell'Inferno, dipoi il Paradiso, e che in
ultimo sarebbe da Beatrice condotto nel PA-
R A D I S O . Et egli seguì Virgilio.

I N F E R N O ,

PRIMA CANTICA
DELLA COMEDIA
DI DANTE;

NELLA QUALE
DISTINTAMENTE SI
TRATTA DELL'ANIME

DANTE ALIGHIERI DIVERSE
E SENZA SPERANZA

consistendo di quelle : divisa in
XXXIII. Canti.

CANTO PRIMO.

EL mezzo del camin di
nostra vita

Mi ritrouai per una sel-
ua oscura ;

Che la diritta uia era
smarrita :

Et quanto a dir qual
era, è cosa dura

Per lo mez-
zo del ca-
min della
uita nostra
intende la
metà del-
l'età del-
l'huomo,
laquale se-
condo Ari-

A

INFERNO
LA DIVINA COMEDIA
DANTE ALIGHIERI

Per què llegir Dante?

Cristians: perquè gran part de l'ètica que hi trobem està barrejada amb el pensament cristià. I hi ha una concepció de la mort plenament cristiana.

Musulmans: perquè comparteixen un mateix Déu amb els cristians (religions abrahàmiques)

Jueus: perquè comparteixen un mateix Déu amb els musulmans (religions abrahàmiques)

Ateus: perquè es passen el dia parlant de Déu tot i negar-ne l'existència. Ja posats que intentin entendre la concepció teològica d'un poeta del segle XIV.

Per què llegir Dante?

Agnòstics: perquè potser no podrem comprendre mai a Déu o saber ni tan sols si realment existeix però un viatge a un lloc calorós i paradisiac com l'infern tempta molt, oi?

Filòsofs: perquè si t'interessen els coneixements aquest viatge tracta sobre: teologia, poesia, pensament cristià, sant Anselm, sant Tomàs d'Aquino, l'Ètica d'Aristòtil...

Ciutadans d'un planeta anomenat Terra: perquè per moltes pàgines d'economia que llegeixis mai comprendràs el món fins que no hakis llegit la Divina Comèdia de Dante (Ramon Gener).

Per què es diu “Divina Comèdia”, la *Divina Comèdia*?

Dante la va titular *Commedia*, perquè es tractava d’una història fabulada, no pas d’un poema líric, ni d’una tragèdia, sinó d’una narració. Llavors per què en diem la *Divina Comèdia*?

La resposta la devem a **Boccaccio** qui va afegir-hi l’adjectiu al títol perquè quedés clara la intenció del viatge de l’autor.

La Divina Comèdia , en italià originalment *Commedia* i rebatejada després la *Divina Commedia* per Boccaccio) és l'obra més important de Dante Alighieri.

És un poema medieval que descriu l'estructura de l'altre món segons la concepció de l'època.

Té tres parts:

**«Infern»,
«Purgatori»
«Paradís».**

Cada part consta de 33 cants escrits en tercets encadenats hendecasíl·labs, i un cant inaugural fa d'introducció i completa el nombre cent.

L'obra narra el pelegrinatge de l'autor pels tres móns després de perdre's en un bosc. Durant el seu viatge a través de l'infern i el purgatori, el poeta Virgili és el guia del Dant. Com que per la seva condició de pagà l'entrada al paradís li és vetada, en el tercer llibre el poeta viatja acompanyat de Beatriu, una jove que Dant havia estimat en la seva joventut.

La política dantesca

La *Comèdia* també és una eina per insultar els partidaris polítics contraris a Dante. O per mostrar les discrepàncies polítiques del mateix poeta. A Itàlia dels s. XII i XIII trobem dos grups polítics enfrontats: els **güelfs** a favor del Papat i els **gibel·lins** a favor del Sacre Imperi Romà.

*Dant que era **güelf blanc** (els güelfs tenien dues faccions: blancs i negres), cita en ella a: Filippo Argenti, un güelf negre que figura en el cinquè cercle, a Farinata degli Uberti (un gibel·lí) i Cavalcante de' Cavalcanti (güelf), tots dos al cercle dels heretges, i també quan tracta la simonia (vuitè cercle) té paraules per als papes Bonifaci VIII i Climent V. També es tracten afers polítics al Cant XXXII, entre els traidors al partit polític i a la pàtria.*

Infern

Cants: I –II

Lloc: Selva

Personatges: Pantera, Lleó, Lloba, Virgili

Cant I: Selva

La gran aventura comença el 1300 (quan Dant té trenta cinc anys). Desperta en un bosc i intenta sortir-ne, però tres bèsties li barren el pas:

- la pantera (luxúria),
- el lleó (supèrbia) i
- la lloba (enveja).

Es trobarà amb un guia, que no és altre que el poeta més vanagloriat pel mateix Dant, **Virgili** (representat com el guia de la raó humana), qui va donar vida a l'obra literària protagonitzada per Eneas. El seu guia i mentor el conduirà pels inferns i el purgatori.

William Blake 1825–1827

Mosaic tunisià del segle III aC de Virgili assegut entre Clio i Melpómene

Cant II: Selva

Dante compara el viatge que està apunt d'emprendre, amb el seu mestre, amb els viatges a l'Infern de dos il·lustres personatges: **Eneas** (herois pagans) i **sant Pau** (cristià).

Aquí apareix **Beatriu** (enviada directament per la Mare de Déu perquè convenci a Virgili de guiar a Dant), que no queda clar si, és una dona amb carn i ossos o una representació de la fe en el cristianisme.

ACT INFERN

CARONT

Cant: III

Lloc: Vestíbul o la Porta Infernal

Damnats: Indolents

("ni fidels ni rebels a Déu", rebutjats pel Cel i l'Infern.)

Pena: Perseguits per vespes i tàvecs

Personatges: Caront

Cant III, Porta de l'infern

Aquí comença el viatge quan tots dos: mestre i alumne es troben a les portes de l'infern. Han de creuar el riu Aqueront, però el barquer no vol dur a Dant (que ell no està destinat a l'infern), així que Dant caurà en un son profund i al despertar es trobarà al primer cercle de l'infern.

*Allí eren tot sospirs i plors i clams
ressonant per un aire sense estrelles:
al principi, sentint-los, vaig plorar.
Llengües diverses i parlars horribles
paraules de dolor, accents i ràbia
veus altes, ronques i soroll de mans
formaven un tumult, giravoltant
sempre, en un aire sense llum ni temps,
com l'arena quan s'arrombolla el vent.*

Cant III (22-30)
Divina Comèdia (Infern)
traducció de Joan F. Mira

Cant: IV

- **Lloc:** Primer cercle - Llimbs
- **Damnats:** Virtuoses no batejats o nascuts abans de Crist
- **Pena:** Desitgen poder veure Déu en va (Pena espiritual)
- **Personatges:** Homer, Horaci, Ovidi, Lucà, Electra, Hèctor, Enees, Juli Cèsar, Camil·la, Pentesilea, Rei Latinus, Lavínia, Brutus, Lucrecia, Júlia, Màrcia, Cornèlia, Saladí, Aristòtil, Sòcrates, Plató, Demòcrit, Diògenes, Anaxàgores, Tales, Empèdocles, Heràclit, Zenó, Dioscòrides Pedaci, Orfeu, Ciceró, Linos, Sèneca, Euclides, Tolomeu, Hipòcrates, Avicena, Galè, Averrois

Cant IV: Primer cercle – Llimbs

CARONT

El primer cercle de l'abisme, on en els llimbs trobarem, entre d'altres a: Sòcrates, Plató, Ovidi, Eneas, Homer, Horaci.

Tots ells tenen en comú que no van ser batejats, per tant no poden anar al Paradís, de totes maneres el seu pecat és el menor, perquè no tenen culpa d'haver nascut abans de Crist.

Cant:V

Lloc:Segon cercle

- Damnats: luxuriosos**
- Pena: Ser sacsejats eternament per una tempesta violenta.**
- Personatges: Minos, Paolo i Francesca, Semíramis, Ninus, Dido, Siqueu, Cleòpatra, Helena de Troia, Aquil·les, Paris, Tristany**

MINOS

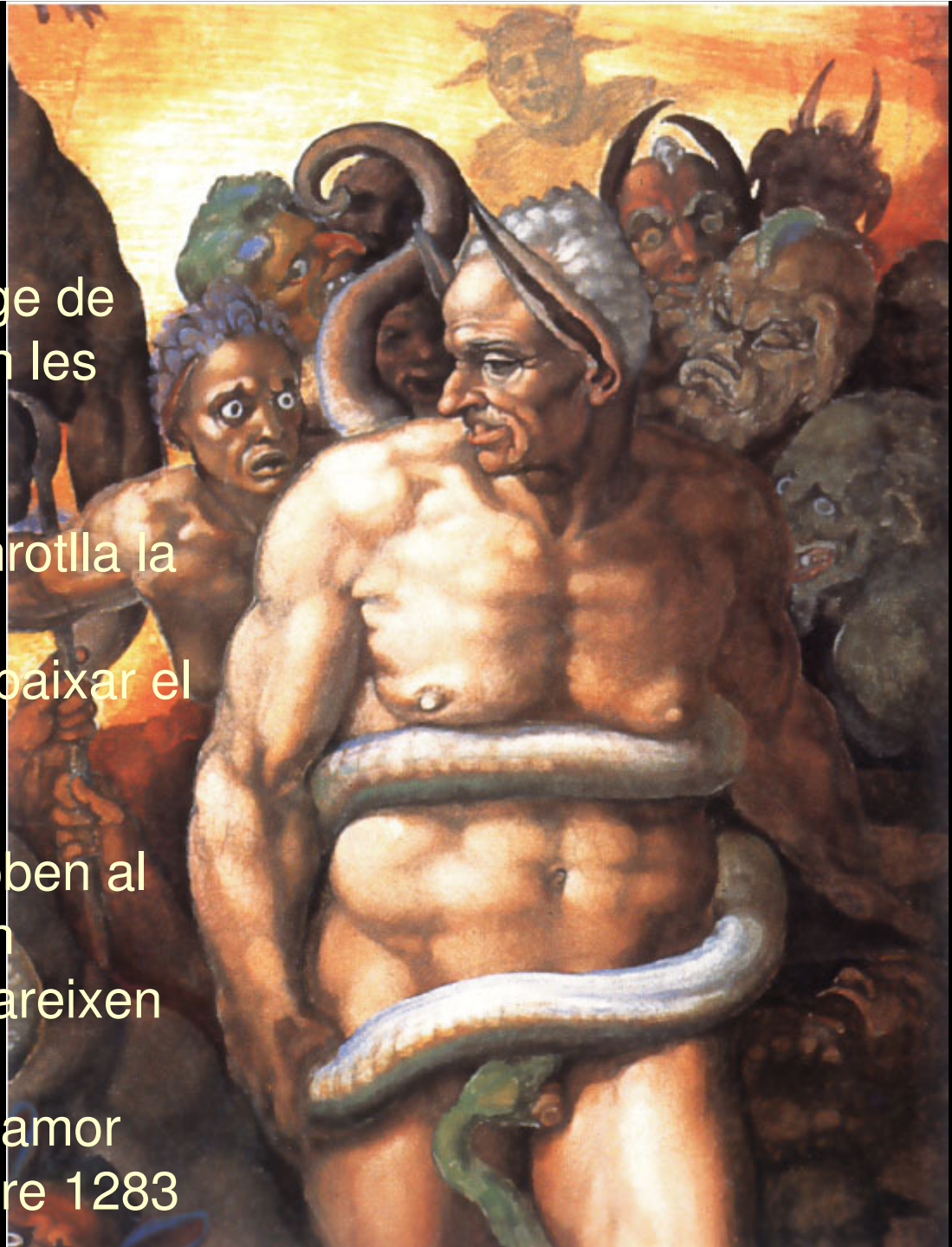

Cant V

Apareix Minos, el dimoni-jutge de l'infern que determina on van les ànimes.

Per mostrar el veredictes s'enrotlla la cua al voltant del cos tantes vegades com cercles ha de baixar el condemnat.

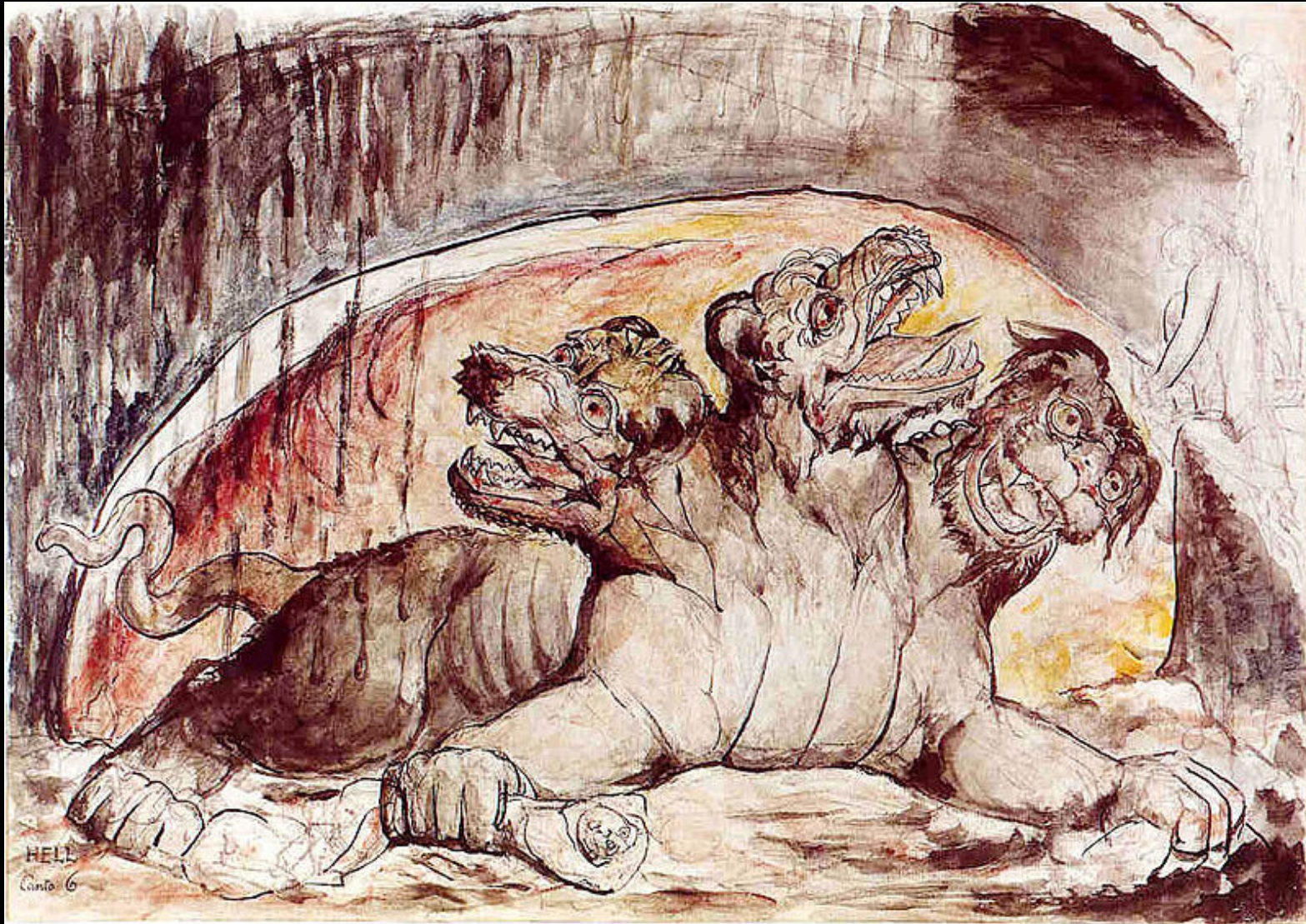
És el guardià dels que es troben al cercle dels luxuriosos (segon cercle). En aquest cercle apareixen Paolo i Francesca de Rímini (coneguts per una història d'amor molt famosa a Florència, entre 1283 i 1290).

Cant: VI

- **Lloc: Tercer cercle**
- **Damnats: golafres**
- **Pena: Rebolcar-se al fang com animals, sota una pluja constant.**
- **Personatges: Ca Cerber, Ciaccio**

CA CERBER

Cant VI

El tercer cercle està protegit pel ca Cerber, que n'és el guardià. Té tres goles i el ventre inflat perquè es troba al cercle del golafres. Com a representat apareix Ciaccio, un personatge florentí molt donat a la bona virtut.

*Llavors li vaig dir “Mestre, aquests turments
augmentaran després del gran judici
seran menors o cremaran igual?
I ell a mi: “Torna a la teva ciència”
que diu que, com més perfecte és la cosa
més sent el bé, i per tant el dolor
Tot i que aquesta gent maleïda
mai no serà de veritat perfecta,
el que els espera és més, i no menys.*

Cant VI (103-111)
Divina Comèdia (Infern),
traducció de Joan F. Mira

Cant: VII

Lloc: Quart cercle

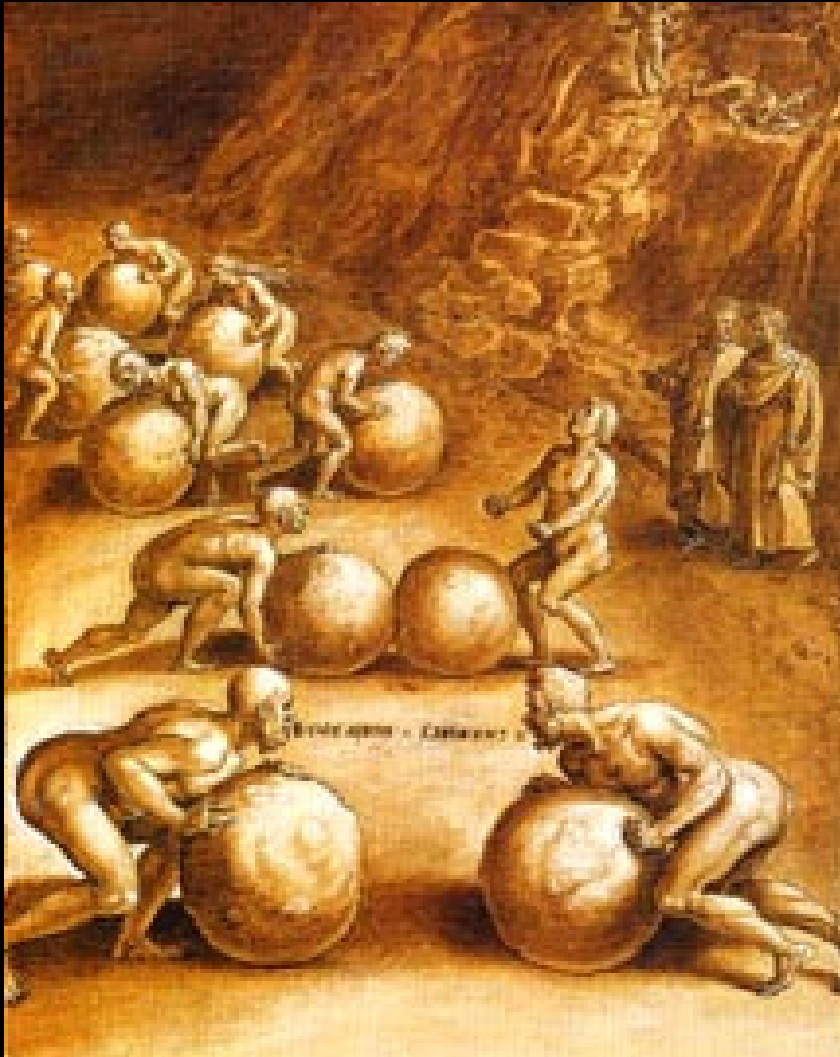
Damnats: Avars i pròdigs

Pena: Carregar grans pesos

Personatges: Plutó

PLUTÓ

Giovanni Stradano (1587)

Cant VII

Arriben els nostres herois al cercle dels pròdigs i dels avars. Un dualisme en tractar la riquesa. El guardià d'aquest estadi és Plutó: una fusió de dos personatges, Plutó fill de Saturn i Déu dels inferns i Plutus, fill de Ceres i Déu de les riqueses.

Cant: VIII

Lloc: Cinquè cercle

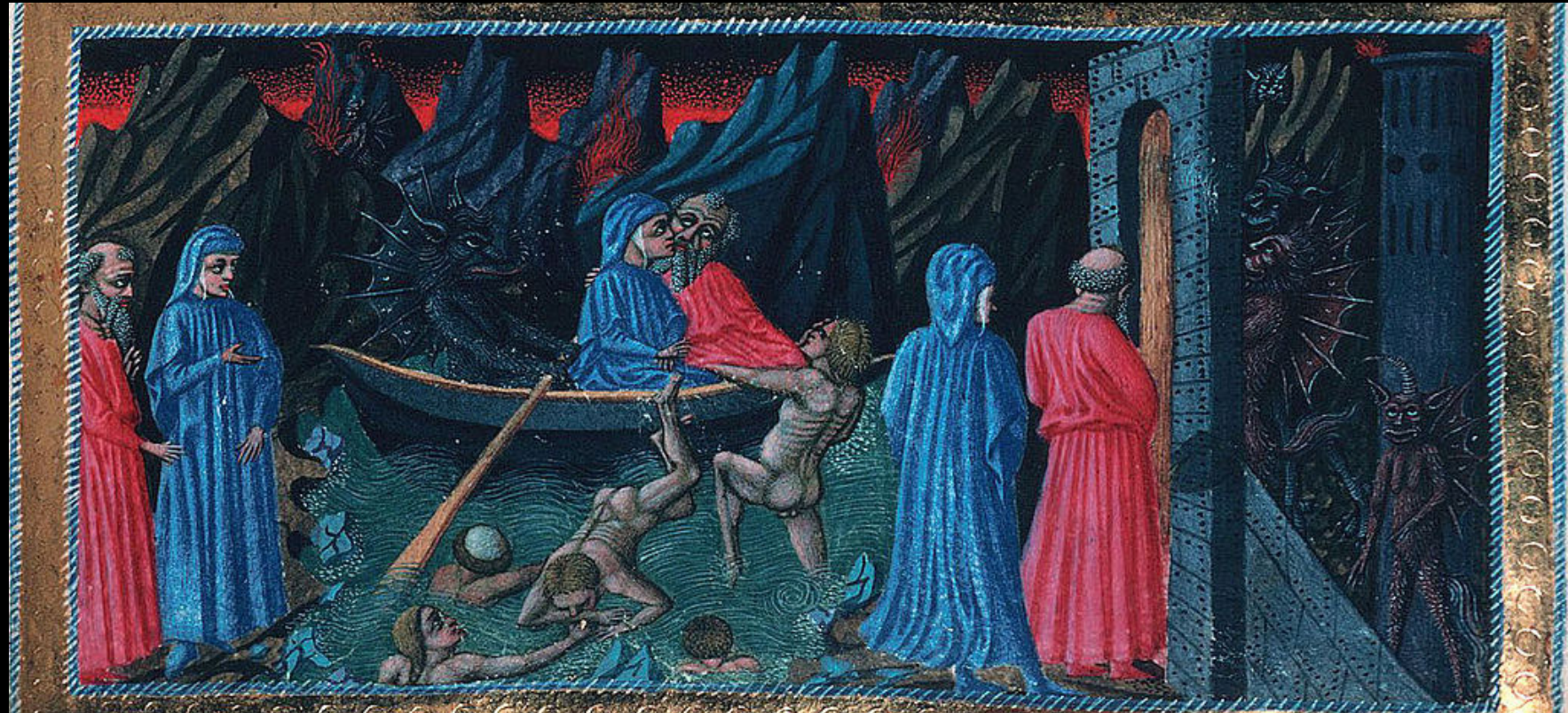
Damnats: Iracunds

**Pena: Barallar-se despullats atrapats al fang
del riu Estix**

**Personatges: Flègies, Felip Argenti, missatger
del Cel**

FLÈGIES

Filippo_Argenti,_Giovanni_di_Paolo_(c.1403–1483

Cant VIII

Arribem a l'infern profund on Flegiàs és el barquer dels iracunds. I el representat escollit d'aquest grup és Filippo Argenti, un florentí benestant del grup polític contrari al de Dante. El poeta el menysprea, i Virgili en justifica el menyspreu. Hi ha una porta que quedarà tancada i hauran d'esperar fins que per a algú la obrin...

*Els enemics varen tancar la porta
al nas del meu senyor, que es quedà fora
i es girà cap a mi, amb passos lents.
Amb els ulls cap a terra, i amb el front
sense altivesa, deia sospirant:
“Qui m’ha tancat la casa del dolor!”
I a mi em digué: “Tu no t’has d’espantar
si jo m’irrite: venceré la prova
per molt que dins preparen la defensa.
No és nova aquesta arrogància seua;
ja la usaren en porta menys secreta,
que encara ara es troba sense pany:
damunt vas veure una inscripció morta.
I baixant el pendent des d’allà dalt,
ja ve passant pels cercles sense escorta,
algú per qui han d’obrir la ciutat.*

Cant VIII (115-130)
Divina Comèdia (Infern),
traducció de Joan F. Mira

BAIX INFERN

Cants: IX – X - XI

Lloc: Sisè cercle Ciutat de Dite

Damnats: Heretges

Pena: Atrapats en tombes enceses

Personatges: Missatger del Cel, Fúries (Megera, Al·lecto i Tisífone), Medusa, Farinata degli Uberti, Cavalcante dei Cavalcanti, Emperador Frederic II, Ottaviano degli Ubaldini, Papa Anastasi II

ERÍNIES

Cant IX

Apareixen les fúries, les Erínies (Megua, Alecto, Tísifon) amb cabells fets de serps que invoquen a Medusa, símbol en un sentit moral, l'enduriment de l'esperit del pecadors.

Aconsegueixen entrar gràcies a un enviat per qui obren la porta: que podria ser ¿Sant Miquel?.

*Aquells que tingueu sa l'enteniment,
observeu la doctrina que s'amaga
sota el vel d'aquests versos tant estranys*

Cant IX (61-63)

... Cant IX

Es tracta del cercle d'aquells que van ser condemnats perquè foren heretges...

I jo: “Mestre, qui és aquella gent que, des dels cofres on són sepultats, es fan sentir amb gemecs de dolor?”

I ell a mi: “Són els heresiarques i els seus sequaços, de totes les sectes: més plenes del que creus en són les tombes.

Cant IX (124-129)

Cant X

Continuem tractant el tema dels heretges i també trobem els adversaris polítics de Dante en aquest cant, en forma de seguidors d'Epicur: Farinata degli Uberti i Guido Cavalcanti.

Explica que quan arribi el judici final, a la vall de Josafat, els heretges quedaran tancats eternament en les seves tombes.

Dante, però no ha de patir per aquest judici, perquè té el coneixement diví, a través de la figura de Beatriu que dóna sentit al seu viatge i a tot el camí de la seva vida. (No sabem si és llum celestial o una dona).

Cant XI

Els pecats que surten en aquest cant són sodomia i usura. A més Virgili ens fa una aportació doctrinal, determina l'infern mitjançant una concepció aristotèlica cristianitzada de la seva ètica (a través de la versió de sant Tomàs). És a dir, que Déu castiga amb major o menor gravetat segons la qualitat pròpia dels pecats mateixos, segons les condicions negatives dels humans. A partir d'aquest cercle els pecats són més greus: engany, traïció i violència. També cal destacar els dos tipus d'amors per a Dante: a) amor natural = amor dels humans com a tals (proïisme) b) amor afegit = l'amor de parentiu, veïnatge.

Cant: XII

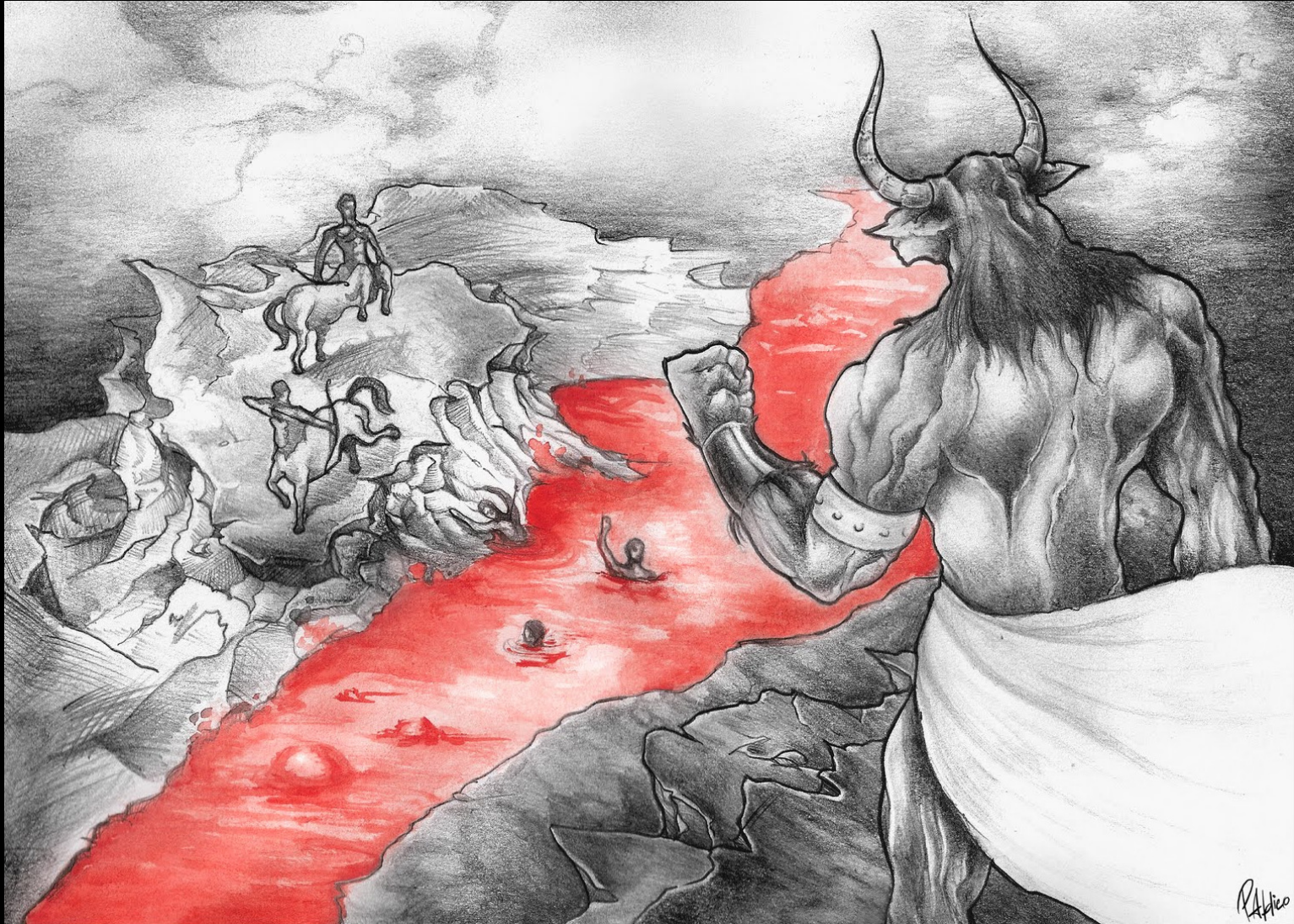
Lloc: Setè cercle. Violents anell primer

Damnats: violents contra el proïsme

Pena: Enfonsats en un riu de sang bullent, a una profunditat equivalent a la gravetat del seu crim.

Personatges: Minotaure, Centaures, Alexandre de Feres, Dionís de Siracusa, Ezzelino de Romano, Opizzo II d'Este, Azzo VIII d'Este, Guy de Montfort, Àtila, Pirrus Neoptòlem, Sext Pompeu, Rinier Pazzo, Rinier Corneto

MINOTAURE I CENTAURES

Cant XII

El Minotaure és el guardià del cercle dels violents: meitat home i meitat bèstia. A més també hi trobem tres centaures que configuren l'imaginari dantesc: Quiró, Nessus, Folus, tots ells representacions de la violència.

We to those beasts, that rapid strode along,
Drew near.

Canto XII, lines 73, 74.

Cant: XIII

Lloc: Setè cercle. Anell segon

Damnats: Suïcides i malgastadors

**Pena: Convertir-se en plantes – ser perseguits
pers gossos de caça**

**Personatges: Harpies, Pier della Vigna, Lano
da Siena, Jacob de Sant Andreu, suicida
florentí anònim**

Cant XIII

Arribem al cercle dels suïcides, on trobem a les Harpies que habiten el bosc dels suïcides. Es tracta d'un bosc tenebrós. Els homes que s'han manllevat la vida s'han transformat en els arbres del bosc. El representat escollit aquí és Pier della Vigna un jurista que es va arruïnar i es va llevar la vida. En aquest cercle també hi ha els pròdigs, ja que per a Dant un dilapidador del capital és un suïcida de la fortuna.

Qui s'ha desfet voluntàriament de la vida no podrà "revestir-se'n":

*Creix la tija, esdevé planta silvestre
i, menjant-se les fulles, les Harpies
li obren dolors i, al dolor, finestres.
També vindrem per les nostres despulles,
com les altres, i no ens en vestirem,
perquè no és just tenir el que hom es lleva.
Perquè aquest trist bosc s'arrossegaran,
i els nostres cossos quedaran penjats
de les espines de l'odiada ombra.*

Cant XIII (100-108)

Cants: XIV – XV – XVI - XVII

Lloc: Setè cercle. Anell tercer

Damnats: Blasfems, sodomites i usurers

**Pena: Atrapats sota una pluja de foc en una platja en flames
(els blasfems estirats, els sodomites, i els usurers asseguts)**

**Personatges: Capaneu, Brunetto Latini, Priscià, Francesc
d'Accorso, Andrea de' Mozzi, Guido Guerra, Tegghiaio
Aldobrandi, Iacopo Rusticucci, Guillem Borsiere, Geriò, un
membre de les famílies Gianfigliuzzi, Obriachi, i Scrovegni**

Cant XIV

Continuem al mateix cercle, el setè, i trobem els violents contra l'art natural: usurers; i els violents contra natura: els sodomites (homosexuals).

Cant XV

Entre la filera dels sodomites Dant reconeix al seu amic i mestre, Brunetto Latini amb qui manté una conversa.

Cant XVI

Altre cop ens trobem amb el cercle dels violents. Dante manté una conversa amb tres guerrers florentins. Acte seguit, per ordre de Virgili, llança una corda per on pujarà una bèstia.

Cant XVII

La bèstia que puja és el Geriό, guardià del nivell dels avars, i que serà qui els porti fins els nivells inferiors.

Cant: XVIII

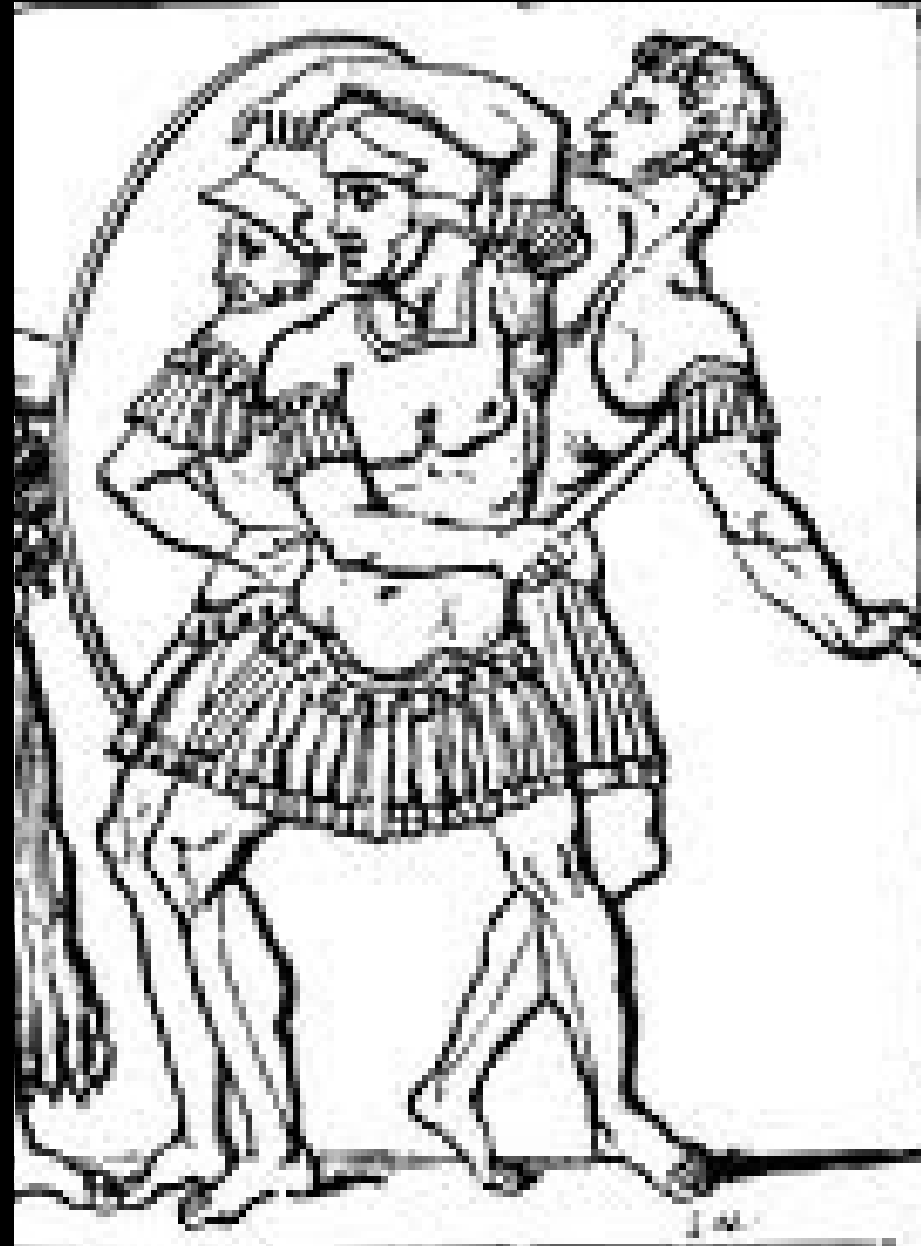
Lloc: Cercle vuitè. Fossa primera

Damnats: Alcavots i seductors

**Pena: Caminar en cercles fuetejats per
dimonis**

Personatges: Venedico Caccianemico, Jasó

GERIÓ

Cant XVIII

Gràcies a Gerió arriben al vuitè cercle. Es trobem amb Jasó que representa els seductors i alcavots del primer fossat o vall, i que es fueytejat pel dimonis. I també amb la llagoteria i adulació del segon fossat.

Cant: XVIII

Lloc: Fossa segona

Damnats: Aduladors

Pena: Immersos en fems

Personatges: Alessio Interminelli, Tais

ELS FEMS DE L'INFERN

Cant: XIX

Lloc: Cercle vuitè. Fossa tercera

Damnats: Simoníacs

Pena: Enterrats en roques de cap per avall, amb flames a la planta dels peus

Personatges: Papa Nicolau III, Papa Bonifaci VIII, Papa Climent V

Cant XIX

Després arriben al cercle dels simoníacs (fossat tercer del vuitè cercle), reservat als pontífex romans. Dante creu que si fossin pobres no haguessin substituït la santa institució.

*L'avarícia vostra entristeix el món,
i exalta els vils mentre trepitja els bons*

Cant XIX (104-105)

I mostra la seva opinió citant a Constantí, que fou el primer emperador que va donar terres als càrrecs eclesiàstics, i per tant també poder.

*Ah, Constantí, de quants mals va ser mare
no la teva conversió, sinó el dot
que el primer papa ric rebé de tu!*

Cant XIX (115-117)

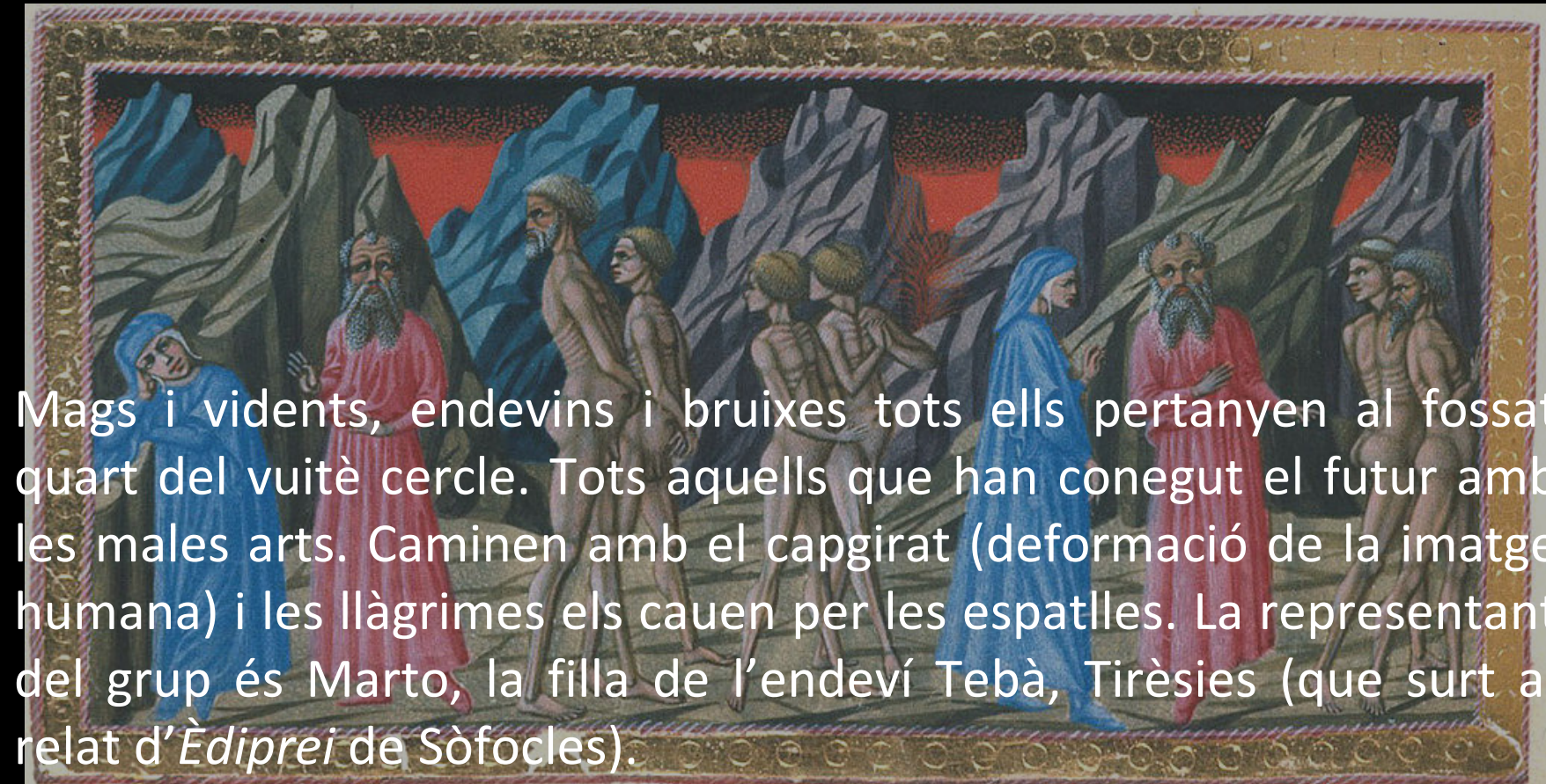
Cant: XX

Lloc: Cercle vuitè. Fossa quarta

Damnats: fetillers bruixots endevins

Pena: Caminar amb el cap girat enrere, sense poder veure el que hi ha a davant

Personatges: Amfiarau, Tirèsias, Aronta, Manto, Calcant, Eurípil, Miquel Scot, Guido Bonatti, Asdente

Mags i vidents, endevins i bruixes tots ells pertanyen al fossat quart del vuitè cercle. Tots aquells que han conegut el futur amb les males arts. Caminen amb el capgirat (deformació de la imatge humana) i les llàgrimes els cauen per les espatlles. La representant del grup és Marto, la filla de l'endeví Tebà, Tirèsies (que surt al relat d'Èdiprei de Sòfocles).

Cant XX

*Ací, la pietat viu quan és ben morta,
qui és més criminal que aquell que sent
compassió pels que Déu ha jutjat?*

Cant XX (28-30)

Cant: XXI – XXII - XXIII

Lloc: Cercle vuitè. Fossa cinquena

Damnats: tramposos

Pena: nedar en quitrà bullent

Personatges: *Els malesgrapes* (Malacua, Escatinyador, Alajup, Petjagebre, Gossàs, Barba-rullat, Dragonàs, Libanès, Porc-d'ullals, Burxacans, Follet, Roig-de-nas), Martino Bottario (El vell de Santa Zita), Ciampolo de Navarra, Fra Gomita, Michele Zanche

Cant XXI

Traficants, estafadors, baraters són les “joies” que es troben en una fossa plena de pega bullent, a la cinquena fossa. A més també se’ns presenten alguns dimonis, els Malabrache. Exemples de tortura que executen els diables:

*Llavors li van clavar més de cent ganxos,
dient: “Ací has de ballar cobert,
i ara, si pots, trafica d’amagat.”*

*Van fer com els cuiners que, als ajudants,
els manen enfonsar dins la caldera,
amb els garfis, la carn perquè no sure.*

Cant XXI (52-57)

Cant XXII

Aquí coneixen un navarrès que enganya als diables que l'estan torturant (els mateixos que segueixen als nostres protagonistes, els Malagrapes) capbussant-se. De manera que el viatge continua després de passar pel cercle dels malversadors o dels qui enganyen.

Cant XXIII

Dant té por dels *Malebranche* els dimonis alats que els persegueixen i que havien aconseguit evitar al darrer cant. Els eviten i s'adonen que són al cercle dels hipòcrites perquè Catalano i Loderingo han de dur "capes color d'or [que] són de plom". És la representació de la falsedat. També es presenta al poble jueu (en especial els caps dels fariseus) com a falsos i responsables de la mort de Crist (fossa sisena, la dels hipòcrites).

Cant: XXIII

Lloc: Cercle vuitè. Fossa sisena

Damnats: Hipòcrites

Pena: portar pesades capes de plom

Personatges: Catalano dei Malavolti, Loderingo degli Andalò, Caifàs, Annàs, fariseus

Cant XXIII

Els hipòcrites donen voltes al voltant d'una roda, carregats amb una manta que per fora sembla lleugera i banyada en or, però en veritat és gruixuda i feta de plom per dintre.

Cant: XXIV - XXV

Lloc: Cercle vuitè. Fossa setena

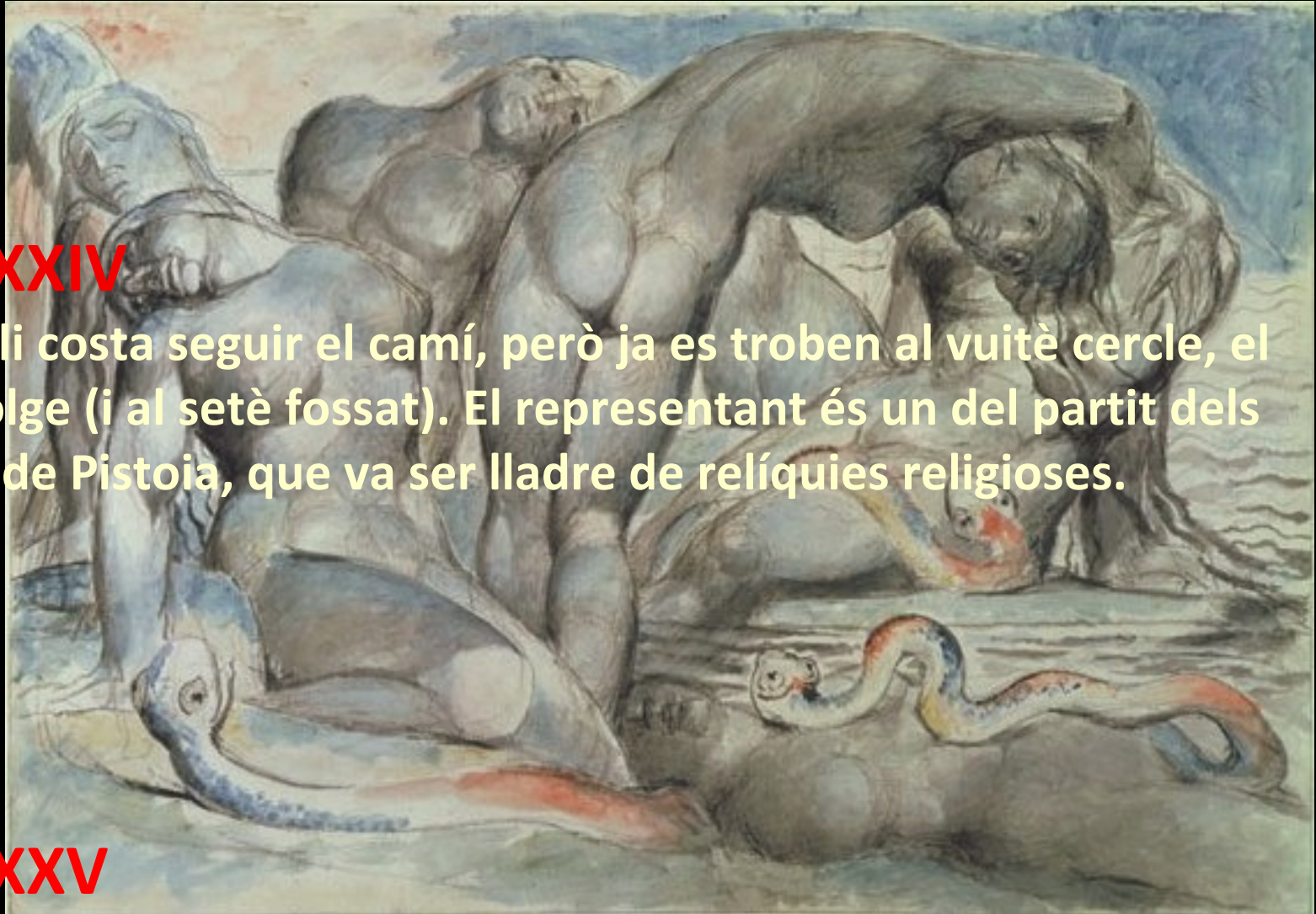
Damnats: Lladres

Pena: Ser perseguits i mossegats per serps, i amb el verí transformar-se en serps per picar als altres

Personatges: Vanni Fucci, Cacus, Agnello Brunelleschi, Cianfa Donati, Buoso Donati, Puccio Sciancato, Francesco Cavalcanti

Cant XXIV

A Dant li costa seguir el camí, però ja es troben al vuitè cercle, el Malebolge (i al setè fossat). El representant és un del partit dels Negres de Pistoia, que va ser lladre de relíquies religioses.

Cant XXV

Continuem al fossat setè per a presenciar una *metamorfosi* entre una serp i un home. Segons Dant la seva descripció és molt millor que les d'Ovidi.

Cant: XXVI - XXVII

Lloc: Cercle vuitè. Fossa vuitena

Damnats: Consellers fraudulents

Pena: Cremar envoltats de flames

Personatges: Ulisses, Diòmedes, G. de Montefeltro

Cant XXVI

El fossat vuitè té la representació d'Ulisses. Les ànimes dels morts d'aquesta vall situada al vuitè cercle es troben envoltades de flames. Ulisses representa l'enginy humà, però també l'engany (d'Aquil·les, la invenció del cavall de Troia, etc.). El poeta Dant ens explica que Ulisses (cal recordar que Dant no havia llegit l'*Odissea*, perquè no s'havia trobat tota l'obra al s. XIV) no tornà a Ítaca amb Penèlope sinó que va continuar vagant cercant coneixement.

Cant XXVII

Continuem al fossat vuitè i ara és una altra flama la que pren la paraula i explica la seva història, es tracta de Guido do Montefeltro, que se sincera amb Dant pensant que ell és també un condemnat falsari.

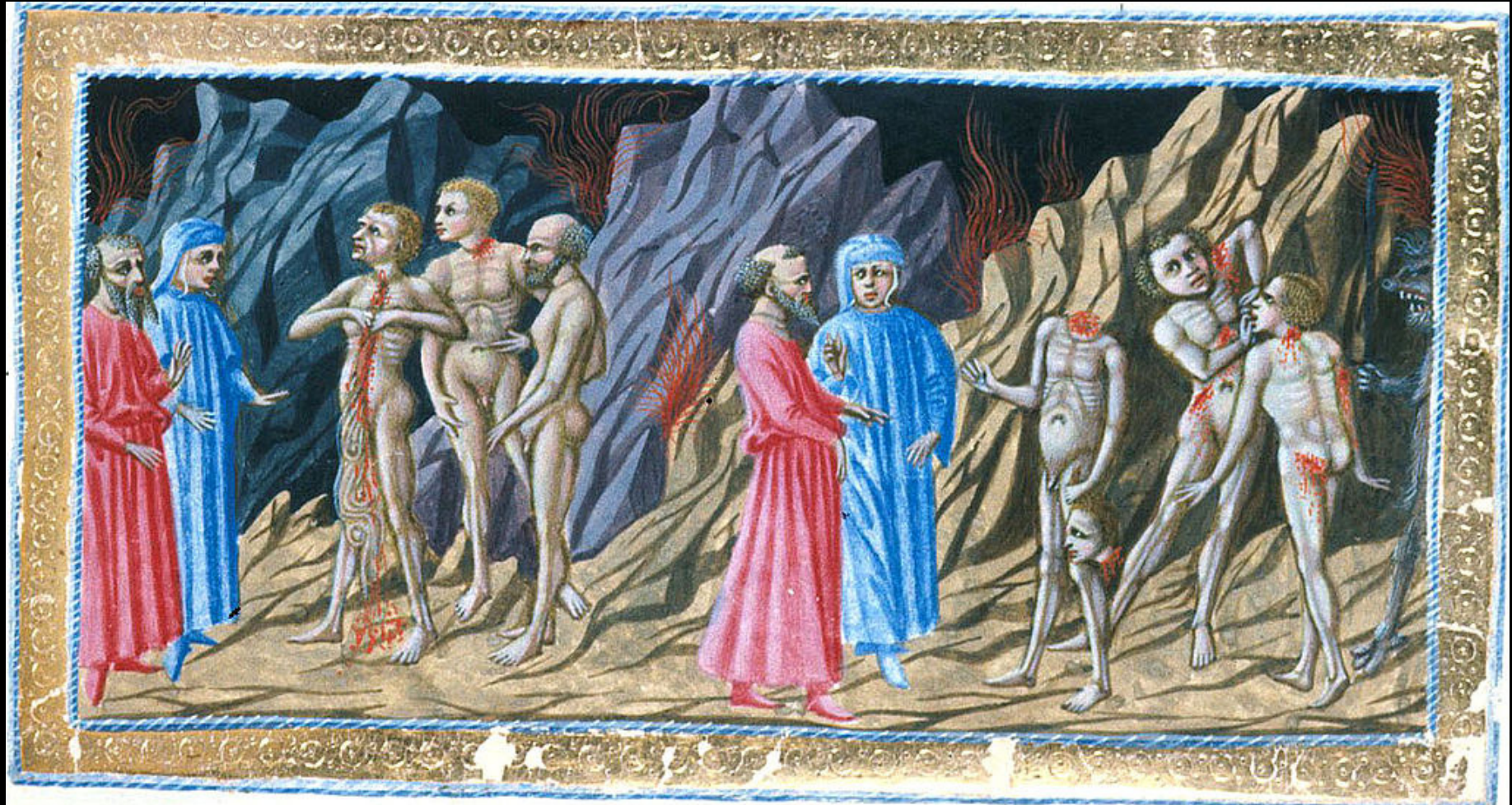
Cant: XXVIII - XXIX

Lloc: Cercle vuitè. Fossa novena

Damnats: Sembradors d'escàndol i de cisma

**Pena: Ser ferits per un diable amb una espasa,
que reobre les ferides quan es curen**

**Personatges: Mahoma, Alí ibn Abi-Tàlib, Pier da Medicina,
Gai Escriboni Curió, Mosca dei Lamberti, Bertran de Born, Geri
del Bello**

Cant XXVIII

Ens trobem a la penúltima vall o fossat, el novè del vuitè cercle abismal. Sortiran personatges amb membres amputats. És el cant més dur de l'Infern, per ser la nota discordant de les societats. Són els qui tallen, els qui fracturen a la societat, i per tant és lògic que hagin el càstig de tenir els seus cossos destrossats. Dant es troba amb un Mahoma demacrat i un trobador decapitat que va sembla la discòrdia entre el rei Enric II i el seu fill, anomenat Bertran de Born.

*Vaig fer rebels entre ells el fill i el pare;
Aquitrofel no va semblar més odi
entre Absaló i David, amb males arts.
Per separar dos d'una sang, és just
que jo porti el cervell tallat, ai las,
del seu principi, que és en aquest bust.
I en mi es compleix la llei del contrapàs*.*

Cant XXI (136-142)

Cant XXIX

Dante reconeix a un parent, Geri del Bello. Els viatgers passen al desè recinte on els moneders falsos i els alquimistes són castigats amb malalties denigrants. Troben a diversos sienesos i a Capocchio de Siena.

Cant: XXX

Lloc: Cercle vuitè. Fossa desena

Damnats: Falsificadors

- falsificadors de metall, alquimistes
- falsificadors de persones, suplantadors
- falsificadors de monedes
- falsificadors de paraules, falsos testimonis

Pena: Patir malalties

- Lepra i escorbut (metall)
- ràbia (persones)
- hidropesia (monedes)
- febre aguda (paraules)

Personatges: Grifolino d'Arezzo, Capòcchio, Gianni Schicchi, Mirra, Mestre Adam, esposa de Putifar, Sinó

ELS GEGANTS

Cant XXX

Arribat a aquest punt trobem als falsaris i alquimistes (desena vall de les Malebolge o *Malesfosses*). És a dir, als falsejadors de coses (els de paraula sortiran al proper cant). Dant vol buscar a un cosí que va ser mort, però la gran immensitat de l'infern no li ho permet. El representat del grup és Griffolino, un alquimista, condemnat a la foguera.

Cant XXX

Ha estat un llarg viatge a través del vuitè cercle que en aquest cant es dóna per finalitzat (però no el viatge per l'infern) Els darrers del vuitè cercle, i del desè fossat. Dant estarà molt atent, i també s'avergonyirà, d'escoltar la disputa entre Sinó (el grec que va convèncer als troians que el cavall de Troia era un regal diví) i un falsificador de monedes.

COCIT

el llac de gel a on aboquen
tots els rius

Cant: XXXI –XXXII

Lloc: Novè cercle (Cocit, el llac de glaç)

Primera zona: Caïna

Damnats: Traïdors als parents (Com Caïn)

Pena: Immersos al llac de glaç a l'altura del coll

Personatges: Alessandro degli Alberti, Napoleone degli Alberti, Mordret, Vanni de' Cancellieri, Sassolo Mascheroni, Camicione de' Pazzi

Cant XXXI

d'Antenor, guerrer troià que va lliurar el Pal·ladí als grecs), els traïdors a la seva pàtria o al seu partit.

Cant: XXXII - XXXIII

Lloc: Novè cercle (Cocit, el llac de glaç)

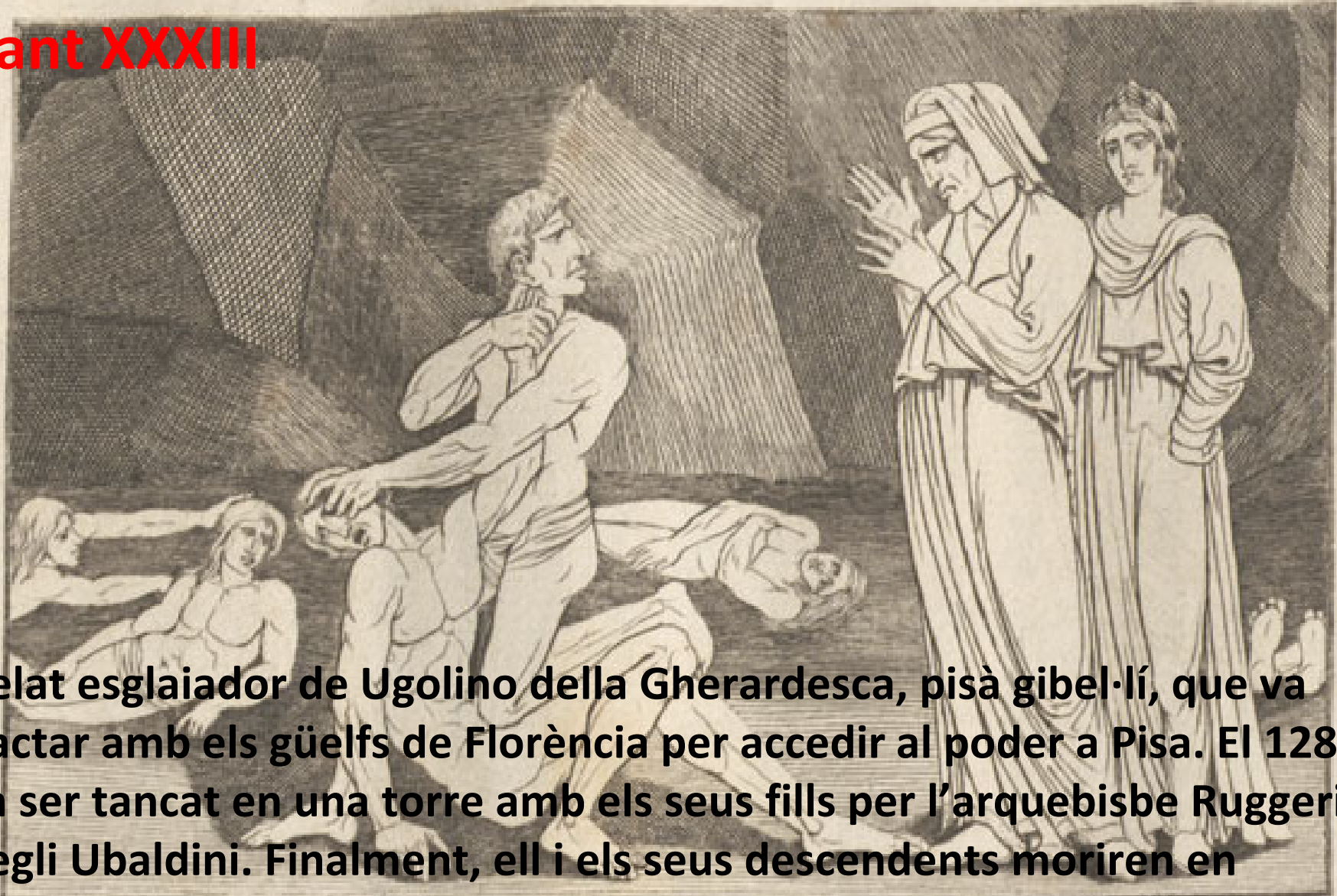
Segona zona: Atenora

Damnats: traïdors a la pàtria (com Antenor)

Pena: Immersos al llac de glaç a la barbeta

Personatges: Bocca degli Abati, Buoso da Duera, Tesauro dei Beccheria, Gianni de' Soldanieri, Ganeló, Tebaldello Zambrasi, Comte Ugolino della Gherardesca, Arquebisbe Ruggieri degli Ubaldini

Cant XXXIII

Relat esglaiador de Ugolino della Gherardesca, pisà gibel·lí, que va pactar amb els güelfs de Florència per accedir al poder a Pisa. El 1289 va ser tancat en una torre amb els seus fills per l'arquebisbe Ruggeri degli Ubaldini. Finalment, ell i els seus descendents moriren en aquella torre.

G. G. Mascheroni del. F. 1806.

La bocca sollevò dal fiero pasto
Quel peccator, forbendola a capelli
Del capo, ch' egli havea di retro guasto.

D^{ic}. Inf. CXXXIII. v. 1.

Cant: XXXIII

Lloc: Novè cercle (Cocit, el llac de glaç)

Tercera zona: Tolomea

Damnats: traïdors als hostes (com Tolomeu de Jericó)

Pena: Immersos al llac de glaç a mitja cara

Personatges: Fra Alberigo, Branca Doria

Cant XXXIII

Es troben amb fra Alberigo.

Us han donat el darrer lloc

És a dir, us han permés arribar fins aquesta fossa final de l'Infern.

Cant: XXXIV

Lloc: Novè cercle (Cocit, el llac de glaç)

Quarta zona: Judeca

Damnats: traïdors als benefactors (com Judes)

**Pena: Totalment immersos al llac de glaç,
mastegats i esgarrapats per Lucifer**

Personatges: Lucifer, Judes Iscariot, Brutus i Cassi

LUCIFER

Cant XXXIV

Quarta i última zona del Cocit, anomenada Judeca en deshonor de Judes, en la qual es castiguen els traïdors dels seus benefactors.

Els viatgers es troben amb el tricèfal Lucifer que rosega en les seves tres boques a Judes, Brut i Casio.

Cant XXXIV

Baixant pels costats de Satanàs, traspassen el centre de la Terra i de la gravetat, i per un estret passatge llaurat per un rierol, arriben al hemisferi antàrtic on es troba la muntanya del Purgatori, i de nou veuen les estrelles.